

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya.

SORTIRÁ LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
Fora ciutat. . . » 1'50 »
Extranjery
Ultramar. . . » 10'00 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de Petritxol, 6, quart.
Despatx: de 12 a 2.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

LO JOCH

En Pau era un gran jugador. Lo qual, ademés del significat propi de la paraula, vol dir que no tenia ni salut en lo cos, ni tranquil·litat en l'ànima, ni repós dins del seno de la família. Sa esposa veyia ab gran tristesa, com lo portava á la ruina, aquesta passió que tantas víctimas ha ocasionat. De res valian sas dolsas paraulas, de res valian sas tendras súplicas, lo seu marit era sort á tot gènero de reflexions.

Després d' haver perdut sa propia fortuna, 's jugá la de sa esposa, qui no va ser prou forta per impedirho. Sa passió lo tenia cego; tot lo día y part de la nit estava entregat en cos y ànima al joch, en lo que anava perdent los últims diners que li quedavan. Neguitós seguía ab los ulls lo ràpit moviment dels daus ó de las cartas, y quan perdia, vomitava sa boca horribles blasfemias, tal com ho faria lo més incult carreter. Sa esposa sols lo veyia á la nit, quan mormolant paraulas incoherents y ab la cara trastornada, se 'n anava á dormir, sense mirar á ella, ni al seu fillet, un àngel de cinch mesos á qui faltava fins l' aliment, ja que sa mare no podia criarlo y l' indigne pare 's jugava los diners que hagueren pogut servir pera pagar una dida que alimentés á l' anémica criatura.

Durant la nit, si algún cop podia conciliar lo son, estranyas pesadillas l' atormentavan; estava completament arruïnat, lo portavan á la presó perdeutes, se desesperava donant crits horrorosos, mentres sa esposa sens consol pregava á Deu que tornés la rahó al seu marit; que toqués lo cor á aquell sér que tenia per únic ídol al joch.

Cert día 's despertá tot alegre, baix l' influencia d' un d' aque- tos somnis. Havia somiat qu' era rich; qu' havia deixat per sempre més lo joch; que la pau y l' alegria havian reascut en lo seu cor y en lo de la seva esposa. S' aixecá mitx tremolant y aná á obrir la calaixera; no hi havia cap diné; la nit anterior se 'ls havia jugat tots; pres d' una violenta ràbia y sens dir

paraula á sa esposa, se'n aná al carrer, tornant al poch rato ab un home á qui va vendre tots los mobles y objectes de la casa. Desesperada l' esposa, agafant de la calaixera una capseta que contenia sas joyas, se tancá dins del seu quarto ab lo nen, per no veure com li prenian los seus mobles.

Y aquell home sense cor se vengué fins lo bressol de la pobra criatura! Possessor ja de la mesquina quantitat que li doná 'l comprador, s' en aná depressa cap al seu lloch predilecte, lo garito. Lo somni li havia revelat que guanyaria y 'ls somnis, segons ell, no mentían.

Ab aqueixa ilusió, donchs, se jugá d' un cop tot lo que portava y la fortuna li va ser propicia. Foll d' alegria per la posessió de tant desitjada quantitat y ambicionantne encara més, va seguir jugant y la sort va continuar afavorintlo. Molt alegre ja, puig veyia sos somnis complerts, per fer la última jugada, posá tot son capital; los daus cauen y... pert. ¡Oh! quan va veure que 'l castell que ab sa fantasia havia format, se 'n anava á terra, quin desespero s' apoderá de ell!

Pero lo somni no podíá mentir; continuá jugant sobre sa paraula... y va tornar á perdre.

Se proposa tornarhi, pero 'l banquer li va contestar que sens una garantia més positiva que la seva paraula, no podíá continuar lo joch.

Quant sentí aixó, va tornar á casa depressa, com inspirat per una repentina idea; obrí la porta ab la clau que sempre portava y veyent á sa esposa dormida á terra, li va arrebatat d' entre sas mans la caixeta que contenia las joyas. Se despertá ella espantada, y aná per recobrar las joyas perdudas, mes son marit més lleuger qu' ella, s' haviaja escapat. Altra volta 's dirigí á la casa del joch!

En poch moments va tenir triple quantitat qu' avans y no volent tornarho á perdre tot, se retirá, ab gran extranyesa dels demés, que sabían que may se 'n anabasin després d' haver deixat allí tot lo capital.

Alegre torná á casa murmurant:

—Es vritat; molt millor es la vida de família, que no aquesta tan intranquila qu' he portat ¡Esposa meva,

fillet meu! ¡Quant vos he fet patir! perdoneume. Jo tenia una vena davant los ulls y estava cego pel joch

Potsé fins havéu patit gana; pero tot s' acaba avuy; ab los diners que porto y mon arrepentiment, nostra felicitat es segura.

—Perdónam, esposa; ¡tant que tu m' estimas! Pero avuys' acaban nostres sufriments; Tornaréu á recobrar l' espós y pare perdut!

Fent aquets propòsits arribá á casa; obrí la porta... mes ¡Deu del cel!! quin espectacle 's presentá davant la seva vista! Sobre las fredas rajolas del pis hi havian dos cadavres; sa esposa y son fill; sa esposa, ab los ulls fora las concas, la boca plena de brumera aguantant ab una má una copa en la que s' hi veyan encara algunas gotas del verí que havia acabat en poch moments ab sa existensia. Al seu costat hi havia lo nen glassat y mort, sí, de debilitat!

La desgraciada esposa, al trobarse sense marit y sense fill, havia pres la fatal determinació d' acabar ab sa vida y la va cumplir. Mils d' ideas diferentas passaren per lo cap del desgraciat jugador; delirant deya á grans crits:—¡Ma volguda esposa, mon pobre fill! Ara que vos portava la felicitat, ara que venia arrepentit de mas faltas, trovo que la mort regna al meu costat. Mon fill víctima de la necessitat; ma esposa de la desesperació. De qué 'm serveix tenir aquest or, si en lloch de la felicitat somiada, trovo dos cadavres que 'm miran ab rabia y sembla que 'm diguin: ¡asses! Oh! esposa meva, no 'm miris així que 'm matas! ¡Fill meu, no 'm miris! ja, ja, ja... la mort... dom las joyas... he guanyat... serém felissos... tiréu los daus... tres y set deu... portéu una garantia... la portaré... cadavres, no riguéu... ja, ja, ja.—Y ab aquestas últimas paraulas caigué desplomat, per no tornar á aixecarse may més, venint á aumentar l' efecte terrorífich d' aquella escena.

JOAN MANUBENS VIDAL.

MÚSICA CELESTIAL

La Sila te molt pinyó
y es molt jove, bonicoya
y bondadosa; en fi, es noya
que no li falta cap *do*.
En Milá es un músich que...
es honrat, molt bon xicot,
y trevallava tant com pot,
pero 'l pobre may te *re*.
Y com qu' es espatotxi,
diu: Si 'm caso ab la Sileta
ja no haig de suhá una pesseta
mes ¡quí sab si 'm voldrá á *mi*!
Sab que tinch de trevallá,
perque 'l qu' es jo no tinch res;
pero, tenint tants diners
com ella te, aixó ¿qué hi *fa*?
Y aixís en Milá 's condol
y mirant sa situació
se vol casá... y diu que no...
mes ¡es tant trist viure *soll*!
Va al fi á demanar sa má,
y aixís qu' es al davant d' ella,
d' un nús á la gargamella,
sols li diu:—Vinch per *la... la...*
S' esforça, y rompent al fi,
—Vinch, diu, per sa má y son cor,
¡puch contá jo ab son amor?

... y la Sila dona 'l *sí*.
Sentintha ell, cámbia de *tó*,
y no sens desafiná,
diu que *lligat* á ella está
sens *pausa* ni *calderó*;
que casarse ansía sols,
perquesempre li ha semblat
qu' era 'l del solté un estat
que tenia set *bemols*;
y que si s' hi ha *sostingut*,
era esperant *temps* millors. ...
Pero á la Sila, allavors,
saber la nota li acut
de si es *breu* y *accidental*
l' amor que se li declara,
si es *fort* ó *débil*, encara
qu' ell recita en *tó* molt alt.
Y en Milá, per lo *puntillo*
d' honradés, diu sens *espay*,
qu' ell no beu ni juga may,
y sols coneix lo *tresillo*.
—¿Lo tresillo? diu la Sila
ab un *tó grave* y *agut*,
y com si un llamp 'gués caygut,
rodona se las enfila,
sens *interval* ni *repós*;
y perdent lo compás, *grave*
li diu *rápít* que «no cabe»
volguerne ser d' ella espós....
Perdó 'l compás en Milá,
la Sila *fugí de tó*,
y ja sense direcció
los dos ¡quin desafiná!
Y un vehí que s' ho escoltava,
sense qu' ells ho sapiguessin,
perqué més bon *conjunt* fessin,
ab la trompa acompanyava.
Unisono comensaren
aquell amorós *duetino*,
mes per efecte del sino,
ab *desacort* l' acabaren.
Y al veure ho feyan tant mal,
los cridá 'l vehí en qüestió:
—¿Saben sí 'l títol d' aixó
es *Música Celestial*?

ENRICH RIERA MATHEU

CEL BLAU

Lo cel está seré, ni una broma l' entela; acostat amo-reta, aixís, ben propet meu.

Seu y descansa ton hermós cap sobre l' espatlla meva, míram, videta, ¡que bé están mos llavis prop tos llavis!

Lo permís sempre 'l tinch, ¿no es cert, ma aymia? No ve d' un ni de mil... vaja, no parlas? La desclouré á petons eixa boqueta.

No 't tornis roja, que ara ningú guayta, estém solets, ben sols, ningú 'ns fa nosa; ¡quin goig!... que no 'ls vols los meus besos, que mitj rient me 'ls tornas?

Lo cel está seré, lo sol caldeja, no, no 't moguis, no 't moguis de ma falda, enlassam ab tos brassos, em-presonam, puig sent y tot l' Agost, ni calor sento.

Estich tant bé! Quina delicia, ¡oh ditxa! ¡Que breus corren las horas de plaher! ¿Sents? lo rellotje 'ns avisa que s' acaba lo benestar d' avuy.

Y d' aquí que hi torném quina anyoransa! Me plau-

hen tant eixos moments d'esplay! Arréglat lo cabell; nostres capets juntantse te l'han mitj embullat... ja vols deixarme? Mil petons més y prou, vull dir per ara, que en quant á un altre jorn, hi ha que parlarne.

S'acosta lo perill y hem de fe'l serio, prompte vindrá ta mare. Tu t'asseurás en eixa cadireta, jo en altra de més baixa. Pren lo brodat y jo agafaré un llibre, s'espera molt millor dissimulantne. Fem la segona part de la visita, puig convé reposar. Parlém, que casi encara no hem obert boca, parlém y rihém, que pot sér saludable.

Quán seré ton espós y tú ma esposa, me dius, joya del ánima? No tornarán á niar las orenetas sens que baix las góticas arcadas del temple lo sí hage sortit dels llavis nostres. Y d'aquí, allá constant sense emboirarse lo cel blau será sempre; sempre, sempre m'aymada. Quanta felicitat, quanta delicia! Recordarém temps passats y sense trevas, en brassos l'un del altre un pervindre de goignos farà veurer l'esperansa. Que en aqueix hermós cuadro hi manca march daurat, sento que diuhen (y jo coneix la veu que tal murmurá), no; march daurat no hi falta, puig de march serveixen las ilusions preuhadas de dos cors enamorats, ilusions que may poden desferse com grogrenças fulles, mentres la constancia sía la deesa pintada del cuadro al fons.

La resignació es virtut que fa viurer content en mitj mateix de privacions sensibles..., tinguém resignació, ma bella aymada, y podém riurens del fat advers ab que la sort nos volti.

Brillan d'amor tos ulls, ¿Tu com jo pensas...? Donchs ja la tenim la ditxa tant buscada: sí, sí; no vulguém tornin á son niu las orenetas sens que unit per sempre lo nostre destí nos hagi... ¡No! No ho vulguém.

B.

DOLORAS

I

Al mitj de mil soldats, de cantinera,
la hermosa Reparada
va passar, se pot dir, la vida entera,
y sempre va se honrada.

Mes, vivint restringida y ben guardada
la esposa de 'n Miquel,
un jorn desventurat, la desdixada,
deixá de ser fidel.

J. MIRALLES.

II

Lo ball 'nava seguint ab alegría;
las parellas entorn 'navan saltant,
després d'una tocada altra seguía
sense pará la ruta un sol instant.

Al ésse á més de mitj, mort repentina
un jove en brassos de ella va tení,
y ab tot y 'ls plors de la afligida nina,
un cop tret lo cadavre... 'l ball seguí

JORDI MONTSERRAT

CONCERTS DE EUTERPE

Tal com estava anunciat, se verificá diumenge últim, lo vuyté concert de la temporada. Aquest sigué á benefici del mestre director D. Joan Goula (fih.)

En lo número anterior augurarem un plé per aquest dia y per cert que nostra suposició, no surti equivocada, ja que hi hagué una entrada tan extraordinaria, com pocas vegadas acostuma á veurers.

L'escullit programa sigué perfectament interpretat y además doble, ja que quasi totas las composicions de gueren repetir-se.

En la primera part la marxa de *El Profeta* obtingué notable ajust, aixís com també lo coro y orquesta *La Nil*, lo coro á veus solas *L'aplech dels carros*, la sardana de la ópera *Garin* y la cantata *Gloria á España*.

En aquesta part lo beneficiat se doná á coneixer com á compositor ab un modest treball, *Intermezzo*, pera orquesta, en la que si be no s'hi revela molta originalitat, s'hi descubreix art y bon gust, ja que dit treball es una verdadera filigrana de sentiment y bellesa. Aquesta composició també sigué molt aplaudida.

Comensá la segona part ab l'estreno de una gran cantata pera coro, orquesta y banda, original de Goula (pare) que obtingué gran éxit, fentse una ovació al jove director, en la que li foren presentats diferents regals tots ells de bon gust.

Los demás números del programa sigueren també aplaudits, especialment *La Marsellesa* en quin himne prengué part, ab acert, lo barítono Sr. Parés y per fi los rigodons *Los Nets dels Almogavars*, en quina quarta part estigué molt ajustada la banda de cornetas de Casa la Caritat.

En resum, un bon concert, aixís pera lo públich com pera lo beneficiat.

Y fins al número próxim, ja que segons está anunciat, diumenge deu tenir lloch lo penúltim concert de la temporada.

T. GRANER.

ÍNTIMA

Contas per tot que so un boig
perque canto nit y dia,
contas per tot que so un boig;
mes avans contals, Maria,
qu'una dona á qui estimava
creyent que 'm portava amor,
al poch temps ni 's recordava
que ferit havia un cor,

Y pensant com afollat
jo canto de nit y dia,
perque mon cant benhaurat
molt m'aconsona, Maria.

J. ABRIL VIRGILI

Teatros locals

Novetats.— Desde nostra última revista, s'han anat cantant las óperas *La Sonámbula*, *Lucia*, *L'Africana*, en las que hi han recullit aplausos lo tenor se-

nyor Bugatto, la soprano lleugera Srta. Vendrell y lo Sr. Gil-Rey.

Dimecres, benefici del Sr. Bugatto ab *Il Trovatore*. Inútil dir que s' omplí 'l teatro, que 'ls aplausos sonaren estrepitosos y que 'l beneficiat recullí varis regalos, obsequi dels seus amichs y admiradors. Vritat es que 'l Sr. Bugatto 's lluhí en lo desempenyo de la seva part que cantá ab verdader *amore*.

Pera últims de la setmana está anunciada l' ópera *Dinorah*, que contribuirá á aumentar, si cab, la animació que regna en aquest teatro.

Tívoli.—Lo mateix. ¡Oh variació!.. etc., etc.

Eldorado.—Hi ha que veure treballar á Novelli en obras d' escás merit, pera apreciar lo gran talent del actor, pera veure del modo cóm broda 'l seu treball, los matissos que sab donarli, en una paraula: per admirar la manera maravellosa que té de realzar una obra d' aquellas que ab prou feynas poden salvar-se. Tal es lo que va sucsehir diumenge passat ab *La grande Marniera*, producció que pot dirse que no hi ha per ahont agafarla. Donchs Novelli, ab lo secret que posseheix, imprimí tanta vida y tant vigor á la seva part, que la elevá á una altura que no igualaria cap altre actor.

Dijous va representarse *Amleto*, una de las obras ab que Novelli demostra la seva forsa dramática. Com ab l' *Otello*, 's promogueren vivas discussions durant los intermedis, se discutí acte per acte, escena per escena, fins frase per frase y lo qu' es pitjor, s' entrá obertament en lo terreno de las comparacions que tant deurian evitar. ¿Pero es que Novelli va estar deficient en la interpretació del personatge de Shkespeare? De cap manera. Novelli va ratllar á gran altura y de un modo especial en lo primer y segon actes. Sino que 'l mon es fet aixís. May faltan personas á las que 'ls hi bessa la il·lustració fins per las butxacas y la divulgan ó la disparan contra 'ls seus consemblants, que sort tenim d' ells perque no sortiriam may de la ignorancia més abominable.

Divendres y dissapte Novelli representá comedias lleugeras; *Il marito in campagna* y *Suocera demonio* y diumenge repetí la funció del seu benefici, en vista de las molts personas que s' havian quedat sense localitat.

Dilluns la delicada comedia *Michele Perrin*, que ja li haviam aplaudit en lo Teatro Lírich y la pessa *I due sordi* en la que ell y en Leigheb varen fer riure al públich de valent.

A benefici de la Sra. Lina Novelli 's representá dimars la bonica comedia en un acte *Una visita di nozze*; Novelli estrená lo monólech castellá italianisat *La mano del hombre*, original del periodista italiá Sr. Vasallo y la comedia *La famiglia Baritotti*.

La funció com se veu, reunia los mellors atractius, per lo qual no es d' extranyar que 'l teatro 's vejés sumament concorregut.

Novelli obtingé molts aplausos en la interpretació del monólech avans dit, que recitá de una manera acabada.

Tocan á son terme las funcions que Novelli ha vingut donant en l' Eldorado, y sembla qu' era ahir que va comensar.

¡Qué depressa fujen los moments ditjosos!

Circo Ecuestre.—La companyia que actualment treballa en aquest Circo es notable baix tots conceptes, distingintse especialment las germanas Cardinale, ditas *Les trois papillons*, que efectuan difícils treballs en lo trapecio volant; lo célebre equilibrista Mr. Rapoli qu' es una notabilitat en lo seu género y ademés lo cantant Visconti y la familia Briatore, sent tots molts aplaudits, com ho es també la pantomima *El monstruo verde* que segueix representantse.

Circo Español Modelo.—Son cada dia més aplaudits los esgrimistas espanyols qu' executan lo seu treball ab una netedat y una perfecció admirables. També son justament celebrats los excéntrichs Gimenez, lo propi que la pantomima *Roberto el saltimbanqui* que dirigeix Mr. Savary molt acertadament.

Dimecres reaparició de las germanas Sansoni, que tants bons recorts havian deixat.

LABRUGUERA.

UNA DE TANTAS

Era la Irene d' aquellas que sempre estan criticant á las noyas que 's presentan junt ab los aficionats á representá en teatros de casas particulars.
—Jo fer comedia... solía dir sempre:—Deu m' en reguart! ¡Vaya una barra que tenen aquestas noyas qu' en fan! Y aquesta mateixa Irene feya creure á tres galans que 'ls aymava fins... als núvols fent comedia ab tots plegats,

F. A.

Servey de fora.

SABADELL.—Diumenge, dia 18, en lo teatro dels Campos de Recreo, va representarse la comedia catalana de D. Eduard Vidal Valenciano, *L' ase de 'n Mora*, sent molt aplaudida.—S.

MATARÓ.—Lo día 17 va donarse una representació de la popular comedia de D. Frederich Soler *La Dida*.

La concurrencia numerosa. La execució bona.—N.

LA BISBAL. (Girona).—Actúa aquí una companyia de sarsuela y com es de suposar, no més nos dona obras castellanas y ab bastant mala sombra. ¿Quán entendrán los cómichs de casa, que va per ells y pe 'l públich molt millor nostra llengua que una de forastera, tenint com tenim en catalá vast repertori en tota classe de produccions escénicas?

Ara que en Barcelona sembla que torna á vulguer prevaleixer lo bon sentit, s' observa que la invasió de obras del citat género s' extén per las demés poblacions de Catalunya; si aixó es senyal de retirada, vinga en hora bona y tinguéu paciència pera resistirla; ja pasará la mala airada.—B.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Una grave malaltia me ha impedit tenir al corrent del moviment teatral de aquesta vila als lectors de Lo TEATRO REGIONAL.

Diumenge passat, en lo teatro del «Tívoli Villanovés» varen posarse en escena las celebradas sarsuelas *Campañone*, *Un tesoro escondido* y *El Alcalde Interino*, devant de regular concurrencia. Lo conjunt del desempenyo, molt desigual. Lo cada dia més celebrat baix Sr. Gavilanes, com sempre, molt be. La Sra. Montserrat (tiple), lo Sr. Rumiá (barítono), la orquesta y coros, menos que regulars. Lo tenor Sr. Miró, que en certas ocasions se havia mostrat bastant descortés ab lo públich vilanoví, pogué compendre lo diumenje que aquest es molt benévola.—S. P.

DONAS, AUCELLS Y FLORS

Per amaynar los dolors
que abrumen nostre existencia,
va crear la Providencia
las donas, aucells y flors.

Com ells, son los seus cants bells
quan cantan ab sas parellas,
regalan nostras aurellas
los filarmònichs aucells.
Com sas fullas primorosas
rublertas de flayre pura,
poetisan la natura
los clavells, dalias, y rosas.
Com los seus encants millors
nos brindan lo bell plaher,
per que casa sens muller
es un jardí sense flors.

J. FLORIDOR, T.

Novas

En lo cartell anunciador de la present temporada teatral publicat per lo teatro catalá Romea, hi figuran diversas obras á estrenar, entre las que n' hi ha de D. Joseph Feliu y Codina, Frederick Soler, Ramón Bordas, Joseph Got y Anguera, J. Martí Folguera, Víctor Balaguer, Simon Alsina y Clos, Anton Careta y Vidal, Miquel Draper, Ernest Soler de las Casas, J. Molas y Casas, Abelardo Coma, R. Escaler, J. Ayné Rabell, Eduart Aulés y altres coneguts autors.

Los titols de las obras de més de un acte son seguint l'ordre de autors avants trascrits *Lo Nuri*, *Lo Campanar de Palma*, *Jesús*, *Lo Campte Arnau*, *Or*, *Mahoma*, *Lutero*, *Lo Compte d' Ampurias*, *L' Esclau*, *Rey per rey*, *Los Pirineus*, *La Espiga roja*, *L' Armadura del Virey*, *Amor d' Infern*, *L' Eunuk*. ¡Los noms de las obras en un acte; son: *Parells y sanás*, *Ostras verdes de Marennes*, *Lo badall d' en Carreras*, *La primera á Barcelona*, *Al peu de la creu*, *Dos anónims*, *Parells y sanás y Mano á mano*. Además la empresa diu que guarda molt més material en cartera. La temporada promet ser variada, ara veurém si lo *prometido se cumple* y si la empresa 's farà mereixedora d' aplausos.

Desde la present setmana deixa de formar part de la Redacció de LO TEATRO REGIONAL lo Sr. D. Ramon Ojeda López.

Havent cambiat lo repartidor del periódich, preguém á tots los Srs. suscriptors que hagin pagat lo trimestre corrent y no rebessin lo número corresponent, avisin la falta á la administració, Petrixol 6, 4.ª y serán servidas totas las reclamacions.

Ha visitat nostra redacció lo primer número de *Lo Pregoner*, setmanari catalá que veu la llum pública en nostra ciutat. Retorném la visita y desitjem al nou colega més vida que en sa primera época de surtida.

Pera 'l dimars de la setmana próxima, está anunciat en lo teatro Romea, l' estreno del drama en tres actes, intitulat, *L' Esclau*, original de D. Joseph Got y Anguera.

En la Societat Almogávar se posará en escena lo divendres per la nit, lo popular drama *Don Juan Tenorio*, desempenyant los papers dels homes las senyoras.
Ja s' acostan las castanyas.

Tracta una societat artística de la ciutat de Sabadell de contractar per un curt número de funcions á la companyia del eminent Novelli, las quals se donarian en un dels millors teatros d' aquella rica ciutat.

Hem rebut lo primer número del *Boletín del Ateneo Obrero*, de Sant Andréu de Palomar, lo qual conté importants treballs en prosa y vers, encaminats la major part d' ells á difundir la ensenyansa, factor principal de la publicació esmentada.

CORRANDAS

Mira 'l meu cor y 'l veurás
sagnant y fet á bocins:
tos desenganys y falsias
han sigut los seus butxins.

Dia y nit, l' avar s' afanya
per obtenir un tresor;
jo no més vull tos ulls negres,
jo no més busco 'l teu cor.

Avesat á tos desprecis,
me faria admiració
sentir may de los teus llavis
una paraula d' amor.

R. REPALADA.

ESCLATS

¿Qué per tu la Llibertat
es lo més bell dels plahers?
amaga ta falsetat;
¿cóm pot ser aixó vritat
quan tens mils cors presoners?

Inmensos caudals tenía
y ho vaig perdre per mon fat,
mes mon cor may s' entristia
puig que 'm restá encar m' aymia
qu' es lo tresor més preuhat.

FRANCESC TORRES.

Epigramas

Quant va marxar á París
lo fuster Lluís Montero,
li va encarregá un sombrero
per sa filla, 'l senyó Arcís,
dihent la noya:—Sols m' agrada
guarnit ab puntas, gens llís
y 'l rebé, desconsolada,
plé de... *puntas de París*.

Lo barreté senyor Torras,
 de gorras diu que no 'n ven
 y ell mateix diu á la gent
 que si viu, viu sols de gorras.

PRÓSPER GÁNDARA.

—En Pau sempre está de pega.—
 Va di en Gasull al Ortega,
 y aquest al altre digué:
 —No ho estranyo gens ni mica
 puig s' explica:
 l' infelís es sabater.

SABATARET DEL POBLE SECH.

Enigmas

XARADA

Consonant es ma primera;
 nota musical segona;
 una vocal es tercera,
 y lo total nom de dona.

E. VINYAS.

TARJETA

LLUIS FERRÁN Y TORILL

BARCELONA

Ab aquestes lletres degudament combinadas, formar los noms de
 cinch carrers de Barcelona.

P. ROVELLAT.

LOGOGRIFO NUMERICH.

1	2	3	4	5	6	7	carrer de Barcelona
4	6	2	3	7	7		instruïeix molt
	1	4	5	3	6		tots ne tenim ó n' hem tingut
		4	3	4	4		un instrument
			7	6	9		número
				4	4		aliment
					1		consonant
					7	6	musical
			3	2	4		peix
		3	4	1	2		en los rahims
	4	4	2	6	7		ciutat d' Europa
4	4	3	2	5	2		maniobra militar
1	6	7	2	3	3	4	objecte d estudi

PEP JAN.

ROMBO

		a		
	a		a	
a		a		a
	a		a	
		a		

Substituhir los punts ab lletres de manera que llegit vertical y ho-
 rizontalment, diguin: primera ratlla, consonant, segona, part de
 persona; tercera, animal; quarta, se 'n espatllan moltes; quinta, tot
 animal ne te; sexta, adorno de moda de las senyoras, y séptima, con-
 sonant.

RAMON FERRIOL C.

MUDANSA

A la Lola li va caure
 tot de tot a la total
 y la te en total un metje
 emp'leat al hospital.

K.-SYNG.

GEROGLIFICH

T I T
 L I
 X
 I
 K R
 M

JUST PAHISA.

(Las soluciones en lo proximo número.)

AVIS

Tots quants presentin en nostra Administració, las soluciones de
 tots los Enigmas de aquest número, tindran obció al premi consis-
 tent en un globo aerostatic de 1'75 metros d' alsada, pera lo qual
 s' estableixen las següents condicions: S' admeterán las soluciones
 desde la sortida del número fins a las cinch de la tarde del dilluns.
 Cada pleh contenint ditas soluciones se li darà lo número d' ordre de
 sa presentació. A las set de la tarde del dit dilluns se verificará un
 sorteig y lo pleh qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut
 lo premi.

Cada pleh deu anar acompanyat de unas cubertas de aquest
 número.

Poden los interessats que ho desitjin assistir al sorteig.

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 32.

Xarada 1.—CA—MI—LA.

2.—MA—TE—U.

Tarjeta.—BARTOLO, MISTUS, LA NOYA, VA CAURE.

Logogrifo.—CARTER.

Anagrama.—MACA—CAMA.

Geroglífich.—Per grans los gegans.

Varen presentarse 7 plechs, ab las soluciones, baix l' ordre següent:
 1, M. Genís.—2, Ramon Ferriol C.—3, Cíntet Barrera y Cargol.—4,
 Mariano Layet.—5, Rossendo Cupí.—6, Manuel Costa.—7, Joseph Far-
 gas.—8, Martí Ráfols.

Verificat lo sorteig resultá afavorit lo número 1, que correspon
 al plech firmat per M. Genís.

Correspondencia

Carlos Agell, Joseph Refusa, August Constant, Rafel Sabrisas, Noy
 Gran, B. Rujaca, Pepet de la Comedia, P. Giné Font: no serveix res
 de lo que han enviat.

Martí Xato, Anton Rafecas, Baldomero Rich, Cíntet Barrera y Car-
 gol, Ramon Ferriol y C. Pep Serra y Vilas. A. Lleonart, M. Campa-
 nyá: apròfitarem alguna cosa.

Salvador Bonavía, no son prou correctes.—J. Roca, aquest anirà,
 lo altré ja no pot ser.—Lluís Salvador: de moment sols puch dirli
 que se aprofitará tot lo mes possible.—Sabataret del Poble Sech: es
 massa intim.—Joseph Escach y V.: l' article daría molta feyna.—Pe-
 ret del Poble Sech: no y recados a la Marceneta.—C. Rovell: es poch
 cuydat.—J. F. Vilanova: está bé, envihi las obras.—Noy de Guim:
 anirà alguna.—Joseph Orta: anirà bastant.—R. Castells: no 's pot
 aprofitar.—Un terceto Gironí: busquin qui 'ls dongui mes.